

Des visages souriants et des cœurs reconnaissants

Par Carlos A. Godoy
des soixante-dix

Усміхнені обличчя і вдячні серця

Старійшина Карлос А. Годой
Сімдесятник

Conférence générale d'octobre 2025

La grandeur de nos saints en Afrique devient encore plus évidente lorsqu'ils font face aux difficultés de la vie et aux exigences d'une Église grandissante.

Il y a un peu plus d'un an, j'ai été relevé de mon appel dans la présidence des soixante-dix, un changement qui a été annoncé ici, lors de la conférence générale. Parce que mon nom a été prononcé peu de temps après celui des Autorités générales émérites, beaucoup ont supposé que ma période de service était également achevée. Après la conférence, j'ai reçu de nombreux messages de gratitude et de bons vœux pour la prochaine étape de ma vie. Certaines personnes m'ont même proposé d'acheter ma maison au nord de Salt Lake. C'était agréable de voir que j'allais manquer à certains et aussi de savoir que nous n'aurons pas de mal à vendre notre maison lorsque mon service prendra fin. Mais je n'en suis pas encore là.

Ma nouvelle affectation nous a conduits, Monica et moi, sur le beau continent africain, où l'Église est florissante. C'est une bénédiction que de servir parmi les saints fidèles de l'interrégion du Sud de l'Afrique et d'être témoin de l'amour du Seigneur pour eux. Il est inspirant de voir des familles intergénérationnelles de tous horizons, notamment de nombreux membres de l'Église prospères et instruits, consacrer leur temps et leurs talents à servir autrui.

En même temps, compte tenu de la démographie de cette région, de nombreuses personnes aux moyens modestes se joignent à l'Église et voient leur vie transformée grâce aux bénédictions du paiement fidèle de la dîme, et aux possibilités d'études qu'offre l'Église. Des programmes

Велич наших святих в Африці стає ще більш очевидною, коли вони стикаються з життєвими випробуваннями і вимогами зростаючої Церкви.

Трохи більше року тому мене звільнили від мого покликання у президентстві сімдесятників. Про цю зміну було оголошено тут, на генеральній конференції. Через те, що моє ім'я зачитали близько до імен тих генеральних авторитетів, які переходили на почесний відпочинок, багато хто подумав, що моє служіння також закінчується. Після конференції я отримав багато повідомлень вдячності й побажань усього найкращого на наступному етапі мого життя. Дехто навіть запропонував купити мій будинок в Норт-Солт-Лейку. Приємно було побачити, що за нами сумуватимуть і що у нас не буде проблем із продажем будинку, коли ми завершимо служіння. Але ми ще не дійшли до того етапу.

Моє нове призначення привело нас із Монікою до прекрасної Африки, де Церква процвітає. Яке ж це благословення служити серед вірних святих у Південноафриканській території та бути свідком Господньої любові до них! Нас надихає приклад багатопокілних родин різноманітного походження, серед яких чимало успішних і добре освічених членів Церкви, які присвячують свій час і таланти служінню іншим.

У той же час через демографічну ситуацію регіону до Церкви приєднується багато людей зі скромним достатком. Вони змінюють своє життя завдяки благословенням, які приносить вірність у сплаті десятини, а також освітні можливості, які пропонує

tels que « Réussir ses études », « EnglishConnect », « BYU–Pathway Worldwide » et le fonds perpétuel d'études sont une bénédiction pour de nombreuses personnes, en particulier la génération montante.

James E. Faust a déclaré un jour : « On dit que notre Église fait peu de convertis parmi les grands de ce monde, mais qu'elle rend grands les gens ordinaires. »

La grandeur de nos saints en Afrique devient encore plus évidente lorsqu'ils font face aux difficultés de la vie et aux exigences d'une Église grandissante. Ils les abordent toujours avec une attitude positive. Ils démontrent bien le célèbre enseignement de Russell M. Nelson :

« La joie que nous ressentons dépend peu de notre situation, mais entièrement de l'orientation de notre vie.

« Lorsqu'elle est centrée sur le plan du salut de Dieu et sur Jésus-Christ [...] et son Évangile, nous pouvons connaître la joie, quoi qu'il arrive, ou n'arrive pas, dans notre vie. »

Ils restent joyeux malgré leurs difficultés. Ils ont appris que notre relation avec le Sauveur nous permet d'aborder les difficultés le visage souriant et le cœur reconnaissant.

Je vais vous raconter certaines de mes expériences avec ces saints fidèles qui illustrent ce principe, en commençant par le Mozambique.

Au Mozambique

Il y a quelques mois, j'ai présidé une conférence pour un pieu organisé il y a à peine un an et qui comptait déjà dix unités. Plus de 2 000 personnes remplissaient la petite église et on avait installé trois tentes à l'extérieur. Le président de pieu a trente et un ans, sa femme en a vingt-six et ils ont deux jeunes enfants. Il dirige sans se plaindre, avec un visage souriant et un cœur reconnaissant, ce pieu en pleine croissance dont les membres rencontrent de nombreuses difficultés.

Lors d'un entretien avec le patriarche, j'ai appris que sa femme était gravement malade et qu'il avait du mal à s'occuper d'elle. Après en avoir parlé avec le président de pieu, nous lui avons donné une bénédiction de la prêtrise. J'ai demandé au patriarche combien de bénédictions patriarcales il donnait en moyenne.

Церква. Такі програми як Succeed in School, EnglishConnect, BYU–Pathway Worldwide і Постійний фонд освіти благословляють багато життів, особливо молоде покоління.

Президент Джеймс Е. Фауст якось сказав: “Кажуть, що ця церква не обов'язково приваблює великих людей, але частіше робить звичайних людей великими”.

Велич наших святих в Африці стає ще більш очевидною, коли вони стикаються з життєвими випробуваннями і вимогами зростаючої Церкви. Вони завжди підходять до цього з позитивним настроєм. Вони добре втілюють широковідоме вчення Президента Нельсона:

“Радість, яку ми відчуваємо, не має майже нічого спільного з обставинами нашого життя і цілком залежить від того, на чому зосереджене наше життя.

Коли наше життя зосереджене на Божому плані спасіння... та на Ісусі Христі і Його євангелії, ми можемо відчувати радість незалежно від того, що відбувається — або не відбувається — у нашому житті”.

Вони знаходять радість попри свої випробування. Вони пізнали, що наші стосунки зі Спасителем дозволяють долати труднощі з усміхненим обличчям і вдячним серцем.

Я хочу поділитися дечим зі свого досвіду, отриманого з цими вірними святими, чий приклад ілюструє цей принцип. Я почну з Мозамбіку.

Мозамбік

Декілька місяців тому я головував на конференції колу, з моменту утворення якого минув один рік і який вже містив 10 підрозділів. Понад 2000 людей заповнили маленький дім зборів і три намети, поставлені ззовні. Президентів колу 31 рік, його дружині — 26, у них двоє маленьких дітей. Він керує цим зростаючим і повним викликів колом без жодних нарікань — лише усміхнене обличчя і вдячне серце.

На співбесіді з патріархом я дізнався, що його дружина серйозно хворіла, і йому було важко сплачувати за її лікування. Обговоривши цю проблему з президентом колу, ми дали їй благословення священства. Я поцікавився в патріарха, скільки патріарших благословень він в середньому давав.

Il a dit : « Huit à dix. »

J'ai demandé : « Par mois ? »

Il m'a répondu : « Par semaine ! » Je lui ai dit qu'il n'était pas sage d'en faire autant par semaine.

Il a dit : « Frère Godoy, les gens continuent de venir chaque semaine, y compris de nouveaux membres et de nombreux jeunes. » Encore une fois, pas de plaintes, seulement un visage souriant et un cœur reconnaissant.

Après la session du samedi soir de la conférence de pieu, alors que je me rendais à l'hôtel, j'ai remarqué que des gens achetaient de la nourriture le long de la route, tard le soir. J'ai demandé à mon chauffeur pourquoi ils achetaient de la nourriture après la tombée de la nuit, plutôt que d'en acheter pendant la journée. Il a répondu qu'ils travaillaient pendant la journée afin d'avoir l'argent nécessaire pour acheter de la nourriture le soir.

J'ai dit : « Oh, ils ont travaillé aujourd'hui pour manger demain. »

Mais il m'a corrigé : « Non, ils ont travaillé pendant la journée pour manger ce soir. » J'avais espéré que nos membres étaient dans une meilleure situation, mais il m'a confirmé que beaucoup d'entre eux rencontraient des difficultés similaires dans cette partie du pays. Le lendemain matin, lors de notre session du dimanche, en ayant pris conscience de leur situation, j'ai été encore davantage ému par leur visage souriant et leur cœur reconnaissant.

En Zambie

En allant à la réunion du dimanche, le président de pieu et moi avons vu un couple marcher le long de la route avec un bébé et deux enfants en bas âge. Nous nous sommes arrêtés pour leur proposer de les emmener. Ils étaient surpris et ravis. Quand j'ai demandé quelle distance ils devaient parcourir à pied pour se rendre à l'église, le père m'a répondu que cela prenait de quarante-cinq minutes à une heure, selon le rythme des enfants. Ils faisaient ce trajet aller-retour, chaque dimanche, sans se plaindre, mais avec un visage souriant et un cœur reconnaissant.

Au Malawi

Un dimanche, avant une conférence de pieu, j'ai rendu visite à deux branches qui tenaient leurs réunions dans des écoles publiques. J'ai été surpris par l'humble état des bâtiments,

“Від восьми до десяти”, — відповів він.

Я запитав: “На місяць?”

Він відповів: “На тиждень!” Я пояснив йому, що давати стільки благословень за вихідні не дуже мудро.

“Старійшино Годою, — сказав він, — вони продовжують приходити кожного тижня, в тому числі й нові члени Церкви та молодь”. І знову-таки: жодних нарікань — лише усміхнене обличчя і вдячне серце.

По дорозі до готелю після суботньої вечірньої сесії конференції колу я помітив людей, які пізно ввечері купували їжу вздовж дороги. Я запитав свого водія, чому вони роблять це, коли вже так темно, а не протягом дня. Він відповів, що вони працюють вдень, щоб мати гроші на їжу пізніше.

“То вони працюють сьогодні, щоб було що їсти завтра”, — сказав я.

Але він мене виправив: “Ні, вони працюють протягом дня, щоб поїсти ввечері”. Я сподівався, що наші члени Церкви були у кращому становищі, але він пояснив, що багато хто з них стикався з подібними випробуваннями в тій частині країни. Наступного ранку під час недільної сесії, коли я був краще обізнаний щодо їхньої ситуації, мене ще більше зворушували їхні усміхнені обличчя та вдячні серця.

Замбія

По дорозі на недільні збори ми з президентом колу побачили подружжя, яке йшло дорогою з немовлям і двома маленькими дітьми. Ми зупинилися, щоб запропонувати підвезти їх. Вони здивувалися і дуже зраділи. Коли я запитав, скільки їм доводиться йти до каплиці, батько відповів, що дорога займає від 45 хвилин до години — залежно від темпу дітей. Вони проходили цю відстань в обидва боки. Кожної неділі. Жодних нарікань — лише усміхнені обличчя та вдячні серця.

Малаві

Однієї неділі перед конференцією колу я відвідав дві філії, які використовували державні школи для проведення зборів. Я був шокований простими і скромними умовами

dans lesquels il manquait même certaines des commodités de base. Lorsque j'y ai rencontré quelques membres, j'étais prêt à m'excuser pour les conditions inadéquates de leur lieu de culte, mais ils étaient heureux d'avoir un endroit près de chez eux pour se rassembler, évitant ainsi de longues heures de marches. Encore une fois, il n'y avait pas de plaintes, seulement des visages souriants et des cœurs reconnaissants.

Au Zimbabwe

Le lendemain du samedi où nous avions eu une réunion de formation des dirigeants, le président de pieu m'a emmené aux réunions dominicales qui se tenaient dans une maison louée. Il y avait 240 personnes présentes. Puis l'évêque a présenté les dix nouveaux membres baptisés cette semaine-là. L'assemblée était répartie dans deux petites salles, avec quelques membres assis à l'extérieur du bâtiment, assistant à la réunion par les fenêtres et les portes. Encore une fois, il n'y avait pas de plaintes, seulement des visages souriants et des cœurs reconnaissants.

Au Lesotho

J'ai visité ce beau petit pays, aussi connu sous le nom de « royaume des montagnes », pour superviser la transition d'un district de l'Église vers le statut de pieu. Après les réunions du samedi, j'ai assisté aux réunions dominicales dans l'une de leurs branches, dans une maison louée. La salle de Sainte-Cène était pleine à craquer et beaucoup de gens se tenaient devant la porte pour participer à la réunion. J'ai dit au président de branche qu'il avait besoin d'une maison plus grande. À ma grande surprise, il m'a informé qu'il ne s'agissait que de la moitié des membres de son unité. L'autre moitié prendrait part à une deuxième réunion de Sainte-Cène après la deuxième heure. Encore une fois, il n'y avait pas de plaintes, seulement des visages souriants et des cœurs reconnaissants.

Je suis retourné au Lesotho plus tard quand un accident de la route mortel a touché plusieurs de nos jeunes, comme l'a déjà mentionné frère Christofferson. Quand j'ai rendu visite aux familles et aux dirigeants, je m'attendais à une atmosphère morose. Au lieu de cela, j'ai rencontré des saints forts et résilients qui faisaient face à la situation d'une manière édifiante et inspirante.

Sur cette photo, Mpho Anicia Nku, 14 ans,

будівель, в яких бракувало навіть деяких елементарних зручностей. Коли я зустрівся там з кількома членами Церкви, то був готовий вибачитися за неналежний стан їхнього дому зборів, але вони були раді, що мають місце неподалік, де можна збиратися, уникаючи звичної довгої дороги. І знову-таки: не було жодних нарікань — лише усміхнені обличчя і вдячні серця.

Зімбабве

Після суботнього навчання провідників президент колу взяв мене на недільне богослужіння, яке проводилося в орендованому будинку. На зборах було двісті сорок осіб. Єпископ представив десяткох нових членів Церкви, які охрестилися того тижня. Присутні розмістилися у двох невеликих кімнатах, деякі члени Церкви також сиділи ззовні будівлі, спостерігаючи за зборами через вікна та двері. І знову-таки: не було жодних нарікань — лише усміхнені обличчя і вдячні серця.

Лесото

Я відвідав цю чарівну маленьку країну, також відому як "гірське королівство", щоб побачити, як церковний округ готується стати колом. Після цілої суботи різних зборів, я відвідав недільне богослужіння в одній із філій в орендованому будинку. Причасна зала була переповнена, люди навіть стояли за дверима, щоб долучитися. Я сказав президенту філії, що йому потрібна більша будівля для зборів. На мій подив, він сказав, що це була лише половина його філії. Інша половина відвідувала ще одні причасні збори після другої години служіння. І знову-таки: не було жодних нарікань — лише усміхнені обличчя і вдячні серця.

Я повернувся в Лесото із запізненням, оскільки сталася згадана раніше дорожньо-транспортна пригода, в якій загинуло кілька представників нашої молоді. Відвідуючи їхні сім'ї і провідників, я очікував, що атмосфера буде похмурою. Натомість я зустрів сильних і стійких святих, які справлялися з ситуацією із силою духу та натхненням.

На фотографії — 14-річна Мфо Анісія

qui a survécu à l'accident, illustre bien cela quand elle dit : « Faites confiance à Jésus et tournez-vous toujours vers lui, parce que, grâce à lui, vous trouverez la paix et il vous aidera tout au long du chemin vers la guérison. »

Ce ne sont là que quelques exemples de leur attitude positive, parce qu'ils placent l'Évangile de Jésus-Christ au centre de leur vie. Ils savent où trouver de l'aide et de l'espoir.

Le pouvoir de guérison du Sauveur

Pourquoi le Sauveur peut-il nous secourir, quelles que soient les situations de notre vie ? La réponse à cette question se trouve dans les Écritures :

« Et il ira, subissant des souffrances, et des afflictions, et des tentations de toute espèce. [...] »

« Et il prendra sur lui [les] infirmités [de son peuple], afin que ses entrailles soient remplies de miséricorde [...] afin qu'il sache [...] comment secourir son peuple selon ses infirmités. »

Comme frère Bednar l'a enseigné, il n'y a pas de douleur, d'angoisse ou de faiblesse physique que le Sauveur ne connaisse pas. « Dans un moment de faiblesse, vous et moi pouvons nous écrier : 'Personne ne comprend [ce que je suis en train de vivre]. [...] ' Peut-être, en effet, qu'aucun être humain ne comprend. Mais le Fils de Dieu sait et comprend parfaitement. » Et pourquoi ? Parce qu'il a « ressenti et porté nos fardeaux bien avant nous ».

Je conclus en témoignant des paroles du Christ rapportées dans Matthieu 11 :

« Venez à moi, vous tous qui êtes fatigués et chargés, et je vous donnerai du repos.

« Prenez mon joug sur vous et recevez mes instructions, car je suis doux et humble de cœur ; et vous trouverez du repos pour vos âmes.

« Car mon joug est doux et mon fardeau léger. »

Tout comme ces saints d'Afrique, je sais que cette promesse est vraie. Elle est vraie là-bas, et elle est vraie partout. J'en témoigne au nom de Jésus-Christ. Amen.

Нку, яка вижила у тому нещасному випадку. Її слова чудово ілюструють цю силу: “Довіряйте Ісусу і завжди звертайтеся до Нього, бо завдяки Йому ви знайдете мир, і Він допоможе вам у процесі зцілення”.

Це лише кілька прикладів ситуацій, в яких вони зберігають позитивне ставлення, оскільки зосереджують своє життя на євангелії Ісуса Христа. Вони знають, де знайти допомогу і надію.

Цілюща сила Спасителя

Чому Спаситель може допомогти їм і нам за будь-яких обставин нашого життя? Відповідь можна знайти в Писаннях:

“І Він піде, зносячи муки, і страждання, і спокуси всякого роду...”

І Він візьме на себе їхні недуги, щоб Його нутро сповнилося милості... щоб Він міг знати... як допомогти Своему народові в його недугах”.

Як навчав старійшина Девід А. Беднар, немає такого фізичного болю, муки чи слабкості, які ми відчували і яких би не знав Спаситель. “Ми з вами у мить слабкості можемо волати: “Ніхто... не розуміє [і не знає, через що я проходжу!]... Жодна людська істота, можливо, і не знає. Але Син Божий досконало знає і розуміє”. А чому? Бо “Він відчув і зніс наші тягарі ще до того, як ми це зробили”.

Я завершу своє свідчення словами з Матвія 11 :

“Прийдіть до Мене, усі стурдовані та обтяжені, — і Я вас заспокою!

Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, і знайдете спокій душам своїм.

Бо ж ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!”.

Як і ті святі в Африці, я знаю, що це обіцання дійсне. Воно дійсне як там, так і всюди. Про це я свідчу в ім'я Ісуса Христа, амінь.